

Ο αναθεωρητισμός και η “μη αναθεωρητική “Ελλάδα (πρόσφατη ιστορία)

Για όσους δεν το γνωρίζουν ο γεωπολιτικός αναθεωρητισμός (λέξη που ακούγεται και χρησιμοποιείται πολύ τον τελευταίο καιρό στην πολιτική) είναι η πολιτική του μη σεβασμού των συνόρων που μας άφησε ο δεύτερος παγκόσμιο πόλεμος και που συνήθως μάλιστα καταλήγει σε πολεμικές συρράξεις.

Η φασιστική Ρωσία είναι βέβαια η πιο σκληροπυρηνική αναθεωρητική δύναμη στον πλανήτη τη δεδομένη στιγμή, ενώ υπάρχουν και άλλες περιφερειακές δυνάμεις με τέτοιες τάσεις όπως πχ. η Κίνα ή και η γειτονική μας Τουρκία.

Η Τουρκία βέβαια δεν μπορεί να συγκριθεί με τη Ρωσία γεωπολιτικά, διότι είναι μια περιφερειακή ιμπεριαλιστική δύναμη και όχι μια παγκόσμια δύναμη που επιδιώκει την κυριαρχία της στον πλανήτη.

Το ίδιο ισχύει και με τον Τουρκικό αναθεωρητισμό ο οποίος είναι υπαρκτός, αλλά και πάλι δεν μπορεί να συγκριθεί με τον Ρωσικό ακραιφνώς επεκτατικό και δολοφονικό αναθεωρητισμό.

Έτσι λοιπόν πολλοί είναι αυτοί και στην Ελλάδα που, με βάση τις τελευταίες γεωπολιτικές εξελίξεις, μιλούν για τον αναθεωρητισμό της Τουρκίας και της Ρωσίας και τον καταγγέλλουν και πολύ καλά κάνουν.

Αυτό το κάνει συνεχώς και η κυβέρνηση της Ν.Δ., με βασικούς εκφραστές τους Μητσοτάκη-Δένδια, και οι οποίοι επαναλαμβάνουν μάλιστα σε κάθε ευκαιρία πως η Ελλάδα δεν είναι ούτε υπήρξε ποτέ αναθεωρητική δύναμη.

Ας ψάξουμε όμως να δούμε την πρόσφατη ιστορία αν αυτό ισχύει και αν η Ελλάδα μας ήταν όντως

πάντα τόσο μη αναθεωρητική και φιλειρηνική και
ας δούμε τρία, τέσσερα θεματάκια της εποχής
μετά τον β' παγκόσμιο πόλεμο, έτσι σαν εθνική
αυτοκριτική...

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Πρώτο θέμα ανάλυσης το Κυπριακό όπου το Ελληνικό αφήγημα επί του θέματος είναι περίπου πως η επεκτατική Τουρκία απλά αποφάσισε μια ωραία πρωία να μπει να καταλάβει ένα μεγάλο κομμάτι της Κύπρου και απλά το πραγματοποίησε.

Λίγοι όμως είναι αυτοί που γνωρίζουν ή τολμούν να πουν τι είχε συμβεί πριν στο νησί και πως φτάσαμε στην Κυπριακή τραγωδία με την Τουρκική εισβολή του 1974 και κατοχή μέχρι σήμερα.

Στην πραγματικότητα τα προβλήματα λοιπόν ξεκίνησαν νωρίτερα (περίπου δεκαετία 50' και πριν την ανεξαρτησία της χώρας) όταν- στα πλαίσια της εθνικιστικής Ελληνικής πολιτικής της μεγάλης ιδέας- μπήκε σε εφαρμογή το αναθεωρητικό σχέδιο ένωσης της Ελλάδας με την Κύπρο.

Αυτό το σχέδιο της ένωσης πέρασε από διάφορες φάσεις, οδήγησε στην έναρξη των συγκρούσεων στο νησί (Ελληνοκύπριοι-Τουρκοκύπριοι) περίπου μια δεκαετία πριν την εισβολή (δεκαετία 60') και τελικά στο να διαχωρίσει τη θέση του ο Μακάριος από την Ελληνική πολιτική της ένωσης.

Αυτός ήταν υπέρ ανεξάρτητου Κυπριακού κράτους, αλλά με την κυριαρχία των Ελληνοκυπρίων επάνω στους Τουρκοκύπριους οι οποίοι και θα στερούνταν βασικά τους δικαιώματα, γι' αυτό και δεν τήρησε τις συμφωνίες Λονδίνου-Ζυρίχης.

Μετά την πτώση της δικτατορίας του Παπαδόπουλου και της ανόδου στην εξουσία του πιο σκληροπυρηνικού σοβινιστή Ιωαννίδη μπήκε και πάλι σε εφαρμογή το σχέδιο της ένωσης το οποίο θα περνούσε μέσα από την εθνοκάθαρση του Τουρκοκυπριακού πληθυσμού.

Κάπως έτσι λοιπόν φτάσαμε στην εισβολή των Τούρκων και στον Αττίλα το 1974, χωρίς αυτό βέβαια να δικαιολογεί την επί μισό αιώνα κατοχή του 40 % της Κύπρου.

https://en.wikipedia.org/wiki/Turkish_invasion_of_Cyprus

https://en.wikipedia.org/wiki/1974_Cypriot_coup_d%27%C3%A9tat

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΣΤΑ 90s

Δεύτερο θέμα το Μακεδονικό το οποίο έπεσε σαν «κεραμίδα» στον πολιτικό κόσμο στις αρχές του μακρινού 1992 με την ίδρυση της περιβόητης γειτονικής χώρας που λέγεται πλέον σήμερα **Βόρεια Μακεδονία**.

Το δόγμα που προπαγανδίστηκε επικράτησε στην Ελλάδα- και που είναι ακόμα και σήμερα η κυρίαρχη άποψη-είναι πως αυτή η χώρα δεν είναι εδαφικά Μακεδονία και πως δεν μπορεί να χρησιμοποιεί αυτό το όνομα ούτε καν σε σύνθετη ονομασία.

Αυτό όμως από μόνο του είναι ένα είδος αναθεωρητισμού (δηλ. μη αποδοχής συνόρων), καθώς η συγκεκριμένη χώρα είναι κομμάτι της Μακεδονίας, σύμφωνα με τα σύγχρονα σύνορα αυτής, όπως αυτά χαράχτηκαν από ειδικούς στα μέσα του 19^{ου} αιώνα.

[https://en.wikipedia.org/wiki/Macedonia_\(region\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Macedonia_(region))

Η αμφισβήτηση λοιπόν σύγχρονων συνόρων με ανόητα

επιχειρήματα όπως πχ. η αρχαιότητα συνιστά αναθεωρητισμό, έστω και αν δεν υποκρύπτει επεκτατική πολιτική της χώρας μας εις βάρος αυτής της χώρας.

Λίγοι θυμούνται επίσης ότι η πρώτη αντίδραση της Ελλάδας τότε (κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας του Μητσοτάκη πρεσβύτερου, με Υπ. Σαμαρά) ήταν κανένας διάλογος με τους γείτονες «Σκοπιανούς» και παρεμπόδιση κάθε αναγνώρισης αυτής της χώρας από τη διεθνή κοινότητα (εποχή συλλαλητηρίων).

«*Το κάναμε και αν πιάσει*» είχε δηλώσει ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης για εκείνη την εποχή των αμφιλεγόμενων πολιτικών και του διακομματικού εθνικιστικού φανατισμού και των συλλαλητηρίων»

Ο κρυφός στόχος της Ελληνικής πολιτικής δεν ήταν μόνο να αναγκαστούν οι γείτονες να απαλείψουν τον όρο Μακεδονία από το όνομά τους, αλλά και να μην αντέξει το νεοσύστατο πάμφτωχο κράτος την πίεση και να διαλυθεί σύντομα !

Αυτό δεν θα σήμαινε μόνο ότι θα απαλλαχτεί η Ελλάδα από αυτόν τον Σκοπιανό «πονοκέφαλο», αλλά και ότι αυτή η χώρα θα μοιραζόταν εδαφικά σε άλλες χώρες κάτι που θα συνιστούσε μια νέα τάξη πραγμάτων στα Βαλκάνια !

Έπειτα από μερικούς μήνες βέβαια επικράτησε η πιο μετριοπαθής γραμμή Μητσοτάκη κόντρα στον σκληροπυρηνικό εθνικιστή Σαμαρά και ξεκίνησε διάλογος που κατέληξε με τον μπει η χώρα στον Ο.Η.Ε το 1993 και να σταθεροποιηθεί κάπως περισσότερο.

Όμως στα τέλη του 1993 ήρθε στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ με τον Ρωσόδουλο Ανδρέα Παπανδρέου που μια από τις πρώτες κινήσεις του ήταν το οικονομικό και εμπορικό εμπάργκο προς τη γειτονική χώρα !

Αυτή και αν ήταν μια κίνηση που στην πραγματικότητα σκόπευε στην κατάρρευση και διάλυση αυτού του κράτους και στην αλλαγή συνόρων και στα Βαλκάνια (την ώρα μάλιστα που

μαινόταν ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία στον οποίον θα αναφερθούμε επίσης) !

Τελικά η ιδέα αυτή μάλλον εγκαταλείφθηκε από το μεγαλύτερο κομμάτι του επίσημου Ελληνικού κόσμο μετά το 1995 και την άρση του εμπάργκο προς τους γείτονες στην εποχή του ημιθανούς Ανδρέα Παπανδρέου και της αυλής του...

Παρόλα αυτά αποδείχθηκε πως το Μακεδονικό θα είχε μεγάλη πορεία μέχρι την τελική λύση του και νέο γύρο αμφιλεγόμενων πολιτικών και υστερικών αντιδράσεων.

Ωστόσο ο...φίλος μας (λέμε τώρα) ο Αντωνάκης ο Σαμαράς φαίνεται πως επέμεινε στη θέση πως η διάλυση αυτού του κράτους είναι πολύ πιθανή, εφικτή και συμφέρουσα κάτι που δήλωνε σε συνέντευξή του το έτος 2008 !

<https://www.youtube.com/watch?v=dioYMAxQQuo>

Θυμίζουμε φυσικά πως όλως τυχαίως ο κύριος Σαμαράς επέμεινε μέχρι τέλους κατά κάθε διαλόγου και συμβιβαστικής λύσης με τους γείτονες, κάτι που όλοι θυμόμαστε από τη σχετικά πρόσφατη λύση της συμφωνίας των Πρεσπών (ίσως το μόνο θετικό πεπραγμένο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που μάλιστα μας έκανε το καλό να μας απαλλάξει από τον συνοδοιπόρο του Καμμένο...)

Η ΒΟΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ

Ο πολιτικός κόσμος της Ελλάδας στην πραγματικότητα δεν αποδεχόταν την παράδοση της Βόρειας Ηπείρου ή Νότιας Αλβανίας στην Αλβανία μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, παρότι αυτά τα σύνορα επικύρωσε και η Ελληνική Βουλή το 1947.

Θυμίζουμε ότι αυτή η περιοχή δόθηκε τότε στην κομμουνιστική Αλβανία το, καθώς προτιμήθηκε στο διπλωματικό πόκερ η ένταξη των επτανήσων στη χώρα μας από τη Βόρεια Ήπειρο (και πολύ σωστά άλλωστε).

Είναι γνωστό άλλωστε ότι στην εξωτερική πολιτική πάντα δίνεις και παίρνεις και δεν μπορείς να τα έχεις όλα δικά σου, αν και αυτοί πολλοί Έλληνες αδυνατούν ακόμα και σήμερα να το κατανοήσουν...

Αυτή όμως η ουσιαστική μη αποδοχή της επίσημης Ελλάδας φαίνεται άλλωστε από επίσημες δηλώσεις των κυβερνόντων μέχρι και το 1947 που μπορείτε να δείτε παρακάτω...

<https://www.himara.gr/istoria/13483-san-simera-i-ellada-zita-sto-parisi-tin-enosi-tis-voreiou-ipeirou-me-tin-ellada>

Η Ελλάδα δεν φαίνεται ωστόσο να είχε παραιτηθεί μεταπολεμικά από τις βλέψεις της για τη Βόρεια Ήπειρο τουλάχιστον μέχρι το 1960, όπως άφηνε ευθέως να εννοηθεί ο Γεώργιος Παπανδρέου σε ομιλία του στη Βουλή, αν και είναι άγνωστο με ποιόν τρόπο πίστευε ότι μπορούσαμε να πετύχουμε κάτι τέτοιο σε εποχή

ψυχρού πολέμου.

<https://www.mixanitouxronou.gr/pos-i-voreia-ipeiros-parachorithike-stin-alvania-me-antallagma-ta-nisia-toy-aigaiou-poses-fores-o-ellinikos-stratos-tin-apeleytherose-deite-to-odoiporiko-sta-xechasmena-choria-vinteo/>

Τελικά ο κομμουνισμός στην Αλβανία έπεσε πριν από τριάντα περίπου χρόνια και λίγοι γνωρίζουν πως υπήρχαν ακόμα και μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 90' κάποιοι πολιτικοί κρυφοί πόθοι για ένωση αυτής της περιοχής με τη μητέρα πατρίδα Ελλάδα ή έστω για δημιουργία φασαριών και προβλημάτων με την Αλβανία !

Λίγοι επίσης γνωρίζουν ότι από το 1983 έως το 1997 λειτουργούσε απρόσκοπτα η εθνικιστική τρομοκρατική οργάνωση MABH, η οποία δήλωνε ανοιχτά πως σκοπεύει στην απόσχιση της Β.Ηπείρου από την Αλβανία, και την οποία τελικά αποκήρυξε η πιο μετριοπαθής κυβέρνηση του Σημίτη μόλις το 1997.

Αυτή η οργάνωση το έτος 1994 έφτασε σε σημείο να μπει σε Αλβανικό στρατόπεδο και να δολοφονήσει δύο Αλβανούς στρατιωτικούς και να κλέψει όπλα ! Δεδομένου ότι αυτό έγινε και πάλι επί κυβερνήσεως του προβοκάτορα Ανδρέα Παπανδρέου, μπορούμε να μιλήσουμε για μια προβοκάτσια που θα μπορούσε να οδηγήσει και σε κάποιου είδους σύρραξη μεταξύ των δύο χωρών και ίσως με πολύ απρόβλεπτα αποτελέσματα ή ανακατατάξεις.

[https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%91%CE%92%CE%97_\(%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CF%83%CF%84%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%B9%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%BF%CF%81%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CF%89%CF%83%CE%B7\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%91%CE%92%CE%97_(%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CF%83%CF%84%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%B9%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%BF%CF%81%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CF%89%CF%83%CE%B7))

https://www.efsyn.gr/ellada/koinonia/169941_i-parakratiki-tronokratia-toy-mabi

ΤΟ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟ ΚΑΙ Η ΣΕΡΒΟΦΙΛΙΑ

Κακό δεν είναι όμως μόνο να είσαι αναθεωρητική δύναμη (έστω και σε πιο light μορφή), αλλά και να συντάσσεσαι με αυτές, είτε με τις πιο επιθετικές, είτε με πιο μετριοπαθείς.

Η πιο επιθετική και ακραία αναθεωρητική δύναμη της σύγχρονης εποχής στην Ευρώπη ήταν η Σερβία (ως Γιουγκοσλαβία τότε) του σοσιαλιστή, που ασπάστηκε το Σέρβικο εθνικισμό, Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς και η οποία έπνιξε στο αίμα την πρώην Γιουγκοσλαβία στη δεκαετία του 90'.

Γνωστό είναι στον περισσότερο κόσμο ότι η Ελλάδα και σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος της στάθηκε στο πλευρό των Σέρβων εθνικιστών-αναθεωρητών σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του 90' (πόλεμοι σε Κροατία, Βοσνία και Κόσοβο και κατάληξη με βομβαρδισμό της Σερβίας από το NATO το 1999).

Να πούμε ότι ειδικότερα ο πόλεμος στη Βοσνία/Ερζεγοβίνη ήταν καθαρά επιθετικός και επεκτατικός και σκόπευε αρχικά στο διαμελισμό της χώρας και στην προσάρτηση από τη Σερβία του Σερβοβοσνιακού κομματιού αυτής.

Τελικά αυτό το Σέρβικο σχέδιο δεν πέτυχε μεν, αλλά κατάφεραν να διαμελίσουν ουσιαστικά τη Βοσνία σε τρία κομμάτια και μάλιστα παίρνοντας για το Σέρβικο κομμάτι μεγαλύτερο κομμάτι από όσο του αναλογούσε.

Ο Ελληνικός πολιτικός και δημοσιογραφικός κόσμος ποτέ δεν απολογήθηκε για αυτή του τη στάση τουναντίον είναι και

σήμερα στο πλευρό της εθνικιστικής αντιευρωπαϊκής Σερβίας και στηρίζει λείει και την Ευρωπαϊκή της προοπτική (τρομάρα τους), παρότι αυτή είναι αμετανόητη και φιλοδοξεί πλέον να τινάξει στον αέρα τη Βοσνία και το Κόσοβο την όποια ενότητά της και γι'αυτό υπερεξοπλίζεται !

Όλα αυτά βέβαια δεν γράφονται για να αθώσουν άλλα κράτη και καθεστώτα, όπως πχ. η Τουρκία ή η Αλβανία του Χότζα και όποια άλλα.

Όσο όμως θα ακούμε τους Έλληνες πολιτικάντηδες να καταγγέλλουν (και εδώ ορθώς το κάνουν) τον αναθεωρητισμό της Τουρκίας και της Ρωσίας, καλό θα είναι να έχουμε αυτά τα τρία, τέσσερα θεματάκια στο μυαλό μας και να είμαστε πιο ενημερωμένοι και πονηρεμένοι και με κριτική σκέψη ως Έλληνες !